

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 244

гр. Благоевград, 01.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на първи март през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Георги Янев

като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Въззивно гражданско дело
№ 20241200500200 по описа за 2024 година

взе предвид следното:

Т. Д. Ж., ЕГН *****, адрес гр. Р., ул. „Б.К.“ № 3, вх. „Б“, ет. 3, ап. 10, обжалва решение № 422 от 28.12.2023 г., постановено по гражданско дело № 678 от 2023 г. на Районен съд П., в частта му, с която се отхвърля неговата претенция, предявена срещу „С.Ш.“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Ц.Б. III“ № 11А, представлявано от В.Д., за разликата между присъдените 693,34 лв., представляващи неизплатен остатък от обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ, и претендираните 10 851,69 лв., както и за периода от 20.02.2020 г. до 02.02.2021 г. В жалбата се твърди, че е допуснато нарушение на материалния закон - разпоредбата на чл. 224, ал. 1 вр. чл. 177, ал. 1 от КТ. Съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 4 от КТ, размерът на основния платен годишен отпуск бил не по-малко от 20 работни дни. Съгласно разпоредбата на чл. 156, ал. 1, т. 2 от КТ, за работа при ненормиран работен ден - не по-малко от 5 работни дни. Исковата претенция била за заплащане на обезщетение за три години в срока на давност на трудовото възнаграждение - в законовия размер като дни - 75 работни дни. Не било спорно, че ищецът е получил по банковата си сметка, на 06.09.2022 г., сумата от 3617,25 лв. - изработеното възнаграждение за август 2022 г. - последен работен месец преди прекратяване на трудовото му правоотношение. В тежест на ответника било да докаже изплатената сума от 3617,25 лв. какво включва. Ответникът не направил разшифровка на сумата от 3617,25 лв. - по елементи на възнаграждението -

основно по трудов договор, добавки за стаж, добавки за квалификация, навло за международен транспорт - превози и пр. Ответникът-работодател не ангажирал доказателства в насока - начин на формиране на брутното трудово възнаграждение на работника. Решаващият състав от първостепенния съд не притежавал специални знания, за да определи базата за изчисляване на обезщетението за неползван платен годишен отпуск. Съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 1, т. 2 от КТ, обезщетението се изчислявало на база брутно трудово възнаграждение. Последното брутно трудово възнаграждение, изплатено по банков път на Ж., било 3617,25 лв., което, без да е оспорено от ответника, не било съобразено от решаващия състав, без мотиви и съображения. Първостепенният съд приел за база основното месечно възнаграждение по трудов договор - минималната работна заплата за страната, за уреждане на правния спор. Прецедент - за възнаграждение на водач на МПС - за международни превози. Решаващият състав толерирал политиката на укриване на доходи-разходи от „С.Ш.“ ЕООД. Това, какво декларирал работодателят пред НАП и НОИ, било ирелевантно за правния спор. Релевантно за правния спор било действителното плащане на лицето - в случая - сумата от 3617,25 лв. Процесуалният представител на ответника не представил разшифровка на сумата от 3617,25 лв. по елементи на формирането ѝ. При постановяване на атакуваното решение, първостепенният съд допуснал и съществени процесуални нарушения. В производството по реда на чл. 422 от ГПК, предмет на доказване било това, че вземането, определено в заповедното производство, съществува, не е погасено чрез реално плащане и/или не е погасено по давност. Решението било постановено и в нарушение на принципа за разпределението на доказателствената тежест. В тежест на доказване на работодателя било да представи доказателства за начина на формиране на дължимото възнаграждение, респективно - обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение. Съдът игнорирал писмени доказателства: банков превод /извлечение/ на възнаграждение през септември 2022 г. и удостоверение от НАП за регистрирани трудови договори на Т. Ж.. Същевременно съдът дал вяра на устните твърдения на пълномощника на ответника, че ищецът е ползвал платен отпуск за 2021 г., без да е представена молба до работодателя, подписана от него, за разрешаване на същия, и без да му е връчена заповед за разрешаването. Атакуваното решение противоречало на постановения съдебен акт в заповедното производство - заповед за изпълнение на парично задължение. Решаващият състав, в превишение на своите правомощия и без да притежава специални счетоводни знания, определил базата за изчисляване на обезщетението,

респективно - определил дължимото обезщетение. Съдът неправилно приложил и тълкувал разпоредбата на чл. 176а, ал. 1 от КТ. В цитираната разпоредба било уредено ползването на платен отпуск. Погасяване на правото на ползване на платен отпуск било различно от правото на обезщетение за неползван платен годишен отпуск. Правото на обезщетение, като производно на правото на трудово възнаграждение, се погасявало в тригодишен срок на погасителна давност по смисъла на чл. 111, б. „а“ от ЗЗДог. Претенцията за разноски била акцесорна на главната искова претенция. В случай на уважаване на главния иск, се следвало уважаване и на претенцията за разноски, предявена съвременно. Моли се за отмяна, като необосновано и неправилно, на решението, постановено от Районен съд П., в обжалваната му част, и за уважаване на предявения иск - присъждане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск, както и за присъждане на разноски по делото.

Подаден е отговор на жалбата. В него се твърди, че тя е неоснователна. От внимателния прочит на обжалваното решение се установявало, че първостепенният състав е отделил място в подробното си решение на всяко едно доказателство, което е събрано по делото. Направен бил анализ на действащата нормативна уредба и правилно се стигнало до сторените от съда правни изводи. Почитаемият съд разпределил доказателствената тежест, като за ищеца било посочено, че следва да установи наличието на ТПО, наличието на претендирания платен годишен отпуск, както и размера на претендираното обезщетение. На основание чл. 146, ал. 2 от ГПК, било указано на ищеца, че не сочи доказателства за размера на претендираното обезщетение. В първото открито съдебно заседание, проведено на 25.10.2023 г., процесуалният представител на ищеца не направил възражение по проекта на доклад и същият бил обявен за окончателен. Предоставена била възможност на страните да предприемат съответните процесуални действия. Изрично било посочено, че ищецът няма доказателствени искания. Решението било правилно и законосъобразно. Правилно били установени фактите по делото. Установен бил общият размер на платения годишен отпуск, полагащ се на ищеца за времето, през което е работил при ответника. Правилно бил определен и размерът на обезщетението, дължимо на ищеца за неползвания му отпуск, като база за изчисляване на обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ било именно основното трудово възнаграждение на ищеца, след като не се представили данни за неговото среднодневно брутно трудово възнаграждение за последния календарен месец, предхождащ прекратяването на трудовите му отношения с ответника, през който да е отработил най-малко 10

работни дни. И това не бил август 2022 г., когато се сочело, че ищецът е получил сумата от 3617,25 лв. Видно било от представеното от ищеца извлечение от банкова сметка, че основанието за превода е „Rz I KOMAND. 08.22“. Правилно била приспадната и преведената от ответника сума в размер на 773,02 лв. и остатъкът, за който бил основателен искът, бил в размер на 693,34 лв. Правилно били определени и присъдени сторените от страните деловодни разноси. С оглед на това обжалваното решение следвало да бъде потвърдено изцяло. Претендират се разноси за втората инстанция.

Жалбата и отговорът са редовни и допустими. Те следва да бъдат разгледани в открито заседание на въззивната инстанция. С тях не са направени доказателствени искания. Не се налага и служебно събиране на доказателства.

Воден от изложеното и на основание чл. 267 от ГПК, Окръжен съд Благоевград

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото, което да се проведе на 11.04.2024 г. и да започне в 09:00 ч.

На страните, чрез адвокат Н. Г. и адвокат П. Й., **ДА СЕ ВРЪЧАТ** призовки и копия на настоящия съдебен акт, а на жалбоподателя - и екземпляр от отговора.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____